

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK

Jegyzőkönyv

az Országos Erdészeti Egyesület igazgató-választmányának, Budapesten, 1939. évi február hó 21-én tartott üléséről.

Jelen voltak: báró *Waldbott* Kelemen elnök, *Térfi* Béla és ifj. gróf *Teleki* József alelnökök, *Biró* Zoltán ügyvezető, gróf *Andrássy* Sándor, *Czillinger* János, gróf *Esterházy* Móric, dr. gróf *Forgách* Balázs, vitéz gróf *Festetics* Kristóf, *Földváry* Miksa, báró *Inkey* Pál, *Karsai* Károly, *Lády* Géza, vitéz *Lámfalussy* Sándor, gróf *Mailáth* György, vitéz *Marsóy* Ferenc, vitéz *Onczay* László, dr. *Osztrólczy* Miklós, örgróf *Pallavicini* A. Károly, *Papp* Béla, dr. *Papp-Szász* Tamás, *Pásztory* Ödön, *Schenkengel* László, *Takách* Zsigmond, *Tuzson* János, *Urbánffy* Ignác, *Vuk* Gyula, *Walla* Ferenc választmányi tagok és dr. *Mihályi* Zoltán titkár.

Báró Waldbott Kelemen elnök: Üdvözlöm a megjelent urakat és az egyesület igazgató-választmányának a mai napra kitűzött ülését megnyitom.

Megállapítom, hogy a választmányi ülés összehívása szabályszerűen megtörtént és hogy a megjelentek számára való tekintettel határozatképes.

Távolmaradásukat kimentették: dr. *Ajtai* Sándor, gróf *Apponyi* Károly, *Bence* Pál, *Beyer* Jenő, borhii *Borhy* György, *Ivanich* Ferenc, gróf *Károlyi* Gyula, gróf *Keglevich* Gyula, *Kiss* Ferenc, *Lengyel* Sándor, *Matusovits* Péter, *Molcsány* Gábor, herceg *Montenuovo* Nándor, *Orosz* Antal, *Rochlitz* Béla, *Rimler* Pál, *Roth* Gyula és *Véssei* Mihály választmányi tagok.

A jegyzőkönyv hitelesítésére gróf *Mailáth* György és vitéz *Marsóy* Ferenc választmányi tag urakat kérem fel.

Igen tisztelt Választmány! Méltóztassanak megengedni, hogy a napi-rend előtt bensőséges örömmel üdvözölhessem *Térfi* Béla alelnök úr öngyméltóságát abból az alkalomból, hogy a Kormányzó Úr Ó Főméltósága értékes közgazdasági tevékenységéért magas kitüntetésben részesítette. (Élvezés.)

Amikor egyesületünk nevében legmelegebb szerencsekívánatainkat tolmácsolom Önagyméltóságának, egyben arra kérem, részesítsen bennünket továbbra is szíves segítségében, hogy kitűzött feladatainkat minél eredményesebben oldhassuk meg.

Öszinte örömmel üdvözlöm az igazgató-választmány tagjai között dr. gróf *Forgách* Balázs Öméltóságát és vitéz *Marsóy* Ferenc m. kir. főerdőtanácsos urat, akik most először vesznek részt tárgyalásainkon és teljes bizalommal kérem hathatós támogatásukat közérdekű munkánkhoz.

Egy igen sajnálatos eseményről is meg kell azonban emlékezni.

A kérlelhetetlen halál, fiatalon és váratlanul ragadta el közülünk ifj. dr. gróf *Mailáth* József választmányi tagtársunkat.

A magyar birtokostársadalom egyik legértékesebb tagját veszítettük el benne, akit a magyar föld és a magyar nép szeretete mellett, az erdőhöz való mélységes ragaszkodás hatott át.

Mélyeség vallásossága, szociális gondolkozása, lekötelező, szíves modora és mindenkéül jó szíve, igen sok tisztelőt és barátot szereztek számára a társadalom legkülönbözőbb rétegeiben.

Mi pedig megismerni tanultuk benne az erdőgazdaság minden ügye iránt melegen érdeklődő és minden kérdést a legnagyobb munkakész-séggel és odaadással fölkaroló birtokos-társunkat.

Egyesületünk igazgató-választmányának már több, mint másfél évtized óta volt tagja, s mint ilyen, hűségesen kivette részét azokból a küzdelmekből, amelyeket a magyar erdőgazdaság érdekében folytattunk; mint a Magyar Erdészeti és Vadászati Műszaki Segédszemélyzet Országos Egyesületének elnöke pedig, meleg szeretettel karolta fel az altiszti kar-nak előtünk is annyira fontos érdekeit.

Egyesületünk a gyászoló családnak táviratilag is kifejezte részvétét s a Megboldogult ravatalára koszorút helyeztünk.

Tisztelettem javasolom, méltóztassék elhúnytá fölött érzett mélyeség fájdalomunknak és a hátramaradtak iránti részvétnak a mai ülés jegyző-könyvében is kifejezést adni és felhatalmazni az elnökséget arra, hogy ezt a gyászbaborult családdal írásban is közölhesse. *(Helyeslés.)*

Ugyancsak súlyos csapás érte a magyar közéletet *Werner Adolf* m. kir. titkos tanácsos, zirci apát elhúnytával.

Bár egyesületünk életében erősebb mértékben részt nem vett, mint egyesületünk tagja és mint az elsűrendűen kezelt rendi erdőbirtokok melegszívű tulajdonosa, egyesületünk életében is számottevő irt hagyott maga után.

Az egyesület részvétét a Rendnek írásban tolmácsolta.

Méltóztassék hozzájárulni ahhoz, hogy jegyzőkönyvünkben az ő em-lékét is hálás kegyelettel örökítsük meg. *(Helyeslés.)*

Mivel úgy látom, hogy a kétrendbeli javaslatot elfogadni méltóztattak, azokat határozatképen mondom ki.

Tisztelt Igazgató-választmány! A mai ülés összehívására lényegében az „*Internationaler Holzmarkt*“ január 28. számában megjelent közlemény adott elsősorban okot.

Ebből a közleményből arra a sajnálatos következtetésre kell jutnunk, hogy a magyar fafogyasztás és fabehozatal irányítása hovatovább mind-jobban kiesszik az erre elsősorban hivatott földművelésügyi minisztérium kezéből.

Nincsenek még olyan messze azok az idők, amikor a kormányzat és különösen a földművelésügyi minisztérium segítségével sikerült a leg-nehezebb gazdasági válság idején a magyar erdőgazdaság jövedelmező-ségét megmenteni, s a legfontosabb fatermékekre olyan árakat biztosítanunk, amelyek mellett az erdőbirtokos is megtalálhatta a maga számítását.

Elég sajnálatos dolog, hogy akkor, amikor ennek az intézkedésnek az első időszaka lejárt, nem sikerült a kormányzattal olyan megállapodást létesíteni, amely az erdőgazdaság védelmét továbbra is az általunk óhajtott formában biztosította volna.

Az előterjesztéseket, amelyeket az erdőbirtokosság hosszas tárgya-lások és alapos megfontolás után tett, a kormányzat nem fogadta el.

Másrészről az erdőbirtokos osztálynak nem állott módjában vállalni azokat a terhes kötelezettségeket, amelyeket tőle ezen a téren a kormány-zat kívánt.

Az elkésett intézkedés első következménye az volt, hogy az arány-lag kis mértékre visszaszorított külföldi behozatal túlságos fontossághoz és szerephez jutott úgy az árak megállapítása, mint az ország ellátása szempontjából.

Bár az áralakulás a magyar erdőgazdaságot egyelőre nem érintette hátrányosan, mégis nagy sajnálkozással kellett látnunk azt, hogy ezeknek a kérdéseknek az intézése napról-napra nagyobb mértékben csúszott ki a földművelésügyi minisztérium hatásköréből.

Már pedig ennek a két kérdésnek: a behozatalnak és az áraknak az irányítása fogja megszabni nemcsak a közeli, de a messze jövőben is az egész magyar erdőgazdaság helyzetét és gazdasági lehetőségeit.

Lehetetlennek tartom azért, hogy egy olyan szervezet, amilyenről ez a közlemény beszél, más minisztérium hatásköre alá tartozzék, mint az alá a földművelésügyi miniszter alá, aki a magyar erdőgazdaság ügyeit is irányítani hivatott, s akinek egyedül áll rendelkezésére a a szakképzett személyzet, amelyik a magyar erdőgazdaság mai és jövőbeli teljesítőképességéről és igényéről már hivatásánál fogva is tájékozott.

Bármilyen nagyoknak tartjuk is a kérdés intézésének külkereskedelmi fontosságát, nem zárkozhatunk el az elől, hogy itt a 2¼ millió kat. holdat kitevő magyar erdők jövődjéről van szó.

Egyetlen helytelen intézkedés olyan hátrányokat idézhet elő az amúgy is súlyos gondokkal küzdő magyar erdőgazdaságban, amelyeket azután évtizedek céltudatos s kitartó munkája sem lesz képes rendbehozni.

Maga az a megterhelés, amiről az említett közlemény beszél, olyan mértékű, hogy alcsenyabbrendű választékoknál és távolabb fekvő erdőgazdaságnál egyenesen lehetetlenné tenné a jövedelmező gazdálkodást.

Ezért tartom szükségesnek azt, hogy ezzel a kérdéssel a t. Igazgatóválasztmány is behatóan foglalkozzék, és pedig már most, nehogy olyan helyzetbe kerüljünk, amely bennünket befejezett tények elé állít, mert annak a helyrehozása már nagy nehézségekbe ütközne, ha egyáltalában megvalósítható lenne.

Arra kérem a választmány igen tisztelt Tagjait, méltóztassék az ebben az ügyben szükséges határozat meghozatalánál ezeket az általam felhozott indokokat is figyelembe venni.

Sajnálattal kell bejelentenem, hogy másirányú fontos kötelezettségem miatt, az ülésről most távoznom kell és ezért felkérem *Térfi Béla* alelnök úr *Önagyméltóságát*, hogy az elnöki széket elfoglalni szíveskedjék.

Térfi Béla alelnök, mint elnök: Felkérem a titkár urat, hogy jelentését előterjeszteni szíveskedjék.

Titkár: Bemutatja a m. kir. földművelésügyi miniszter Ur 34.615—1938. számú leiratát, amelyben közli az elnökséggel, hogy az egyesület előterjesztésére ifj. gróf *Teleki József* nagybirtokos, okl. erdőmérnököt, az Országos Erdészeti Egyesület alelnökét az egyesület képviselőletében az Országos Természetvédelmi Tanács tagjává kinevezte.

Örvendetes tudomásul szolgál.

Titkár: Jelenti, hogy a m. kir. földművelésügyi miniszter úr 124.422—1938. II. 1. számú rendeletével az egyesület anyagi támogatása-keppen 4000 pengőt volt kegyes kiutalni.

Javasolja, hogy a választmány fejezze ki leghálásabb köszönetét *Önagyméltóságának* a nagylelkű segítségért.

Az igazgatóválasztmány egyhangúlag a titkár javaslata értelmében határoz.

Titkár: Bemutatja a m. kir. kereskedelem- és közlekedésügyi miniszter úr 50.288—1938. VI. számú leiratát, amelyben arról értesíti az egyesületet, hogy a hazai és külföldi tűzifaküldeményekre fennálló vasúti fuvardíjkezdmények érvényességét az 1939. évi január hó 1-től június hó 30-ig terjedő időtartamra meghosszabbította.

Tudomásul szolgál.

Titkár: Jelenti, hogy a legutóbbi választmányi ülés határozata értelmében 43 uradalomhoz ment ki a megkeresés a tűzfát terhelő költségek kimutatása tárgyában.

Eddig 31 válasz érkezett; ezeket másolatban — az adatszolgáltatók kívánsága szerint a név megjelölése nélkül — rövidesen megküldi az egyesület az Árellenőrzés Országos Kormánybiztosának, további intézkedés céljából.

Tudomásul szolgál.

Titkár: Bemutatja özv. *Libohorszky* Jánosné kérvényét, amelyben az egyesületnél szolgálatban állott és hősi halált halt férje után kegydíj kiutalását kéri. Nevezett régebben havi 32.— pengő nyugdíjat kapott az egyesulettől, de időközben férjhez ment és akkor a nyugdíj folyósítását a pénztár beszüntette. Rövid házasság után azonban elvált az urától, aki olyan rossz anyagi viszonyok között van, hogy elvált felesége a részére jogerősen megítélt tartásdíjat sem tudja behajtani rajta. Ezért folyamodik az egyesület támogatásáért. Nevezettnek dohány-kistőzsdéje van Óbudán de miután első férje az Országos Erdészeti Egyesület szolgálatában vonult hadba és hősi halált halt, a kérelmező részére havi 20.— pengő kegydíj engedélyezését javasolja.

Az igazgató-választmány a titkár indítványát egyhangulag magáévá teszi.

Titkár: Jelentést tesz az „Erdészeti Zsebnaptár“ ügyében. Miután alig múlik el hét, hogy valaki ne keresné az egyesületnél a Zsebnaptárt és tekintettel arra, hogy ebben az ügyben a választmány a közgyűlésnek is felelőséggel tartozik, bizonyos tájékoztatást szolgáló lépések megtételét javasolja.

A 42 ívre tervezett Zsebnaptár előállítási költsége — a táblázatos és állandó szövegű részek tömöntésével — a nyomda árajánlata szerint, 2000 példány megrendelése esetén 22—24.000 pengőt tenne ki.

A földművelésügyi minisztérium ebben a kérdésben is kilátásba helyezte anyagi támogatását, mert a Zsebnaptár kiadásával az volna a cél, hogy azt az erdészeti altisztek és vadőrök is megvehessék, amire azonban a kötetenkint 12—14 pengős egységár mellett aligha lehetne számítani.

Azt javasolja, tegyen próbát az egyesület válasz-levelezőlapos előfizetési felhívással, mert annak alapján meggyőződést lehetne szerezni arról, elfogyna-e magasabb ár mellett is a nyomtatásra előirányzott mennyiség, avagy mégis meg kell várni a földművelésügyi minisztérium anyagi támogatását.

Walla Ferenc: Célszerű lenne 3000 példányban megrendelni a Zsebnaptárt, mert ez jelentősen olcsóbbá tenné a példányonkinti egységárat és a fennmaradó 1000 példánynál csak a naptári részt kellene kieserélni.

Lády Géza: Túlnagynak találja a tervbevett terjedelmet és a tartalom csökkentését ajánlja.

Titkár: Annak a meggyőződésének ad kifejezést, hogy ha az egyesület elszánja magát — 20 évi szüneteltetés után — a gyakorlatban nagyra-beesült segédkönyv megjelentetésére, akkor az új Zsebnaptárnak minden tekintetben teljesnek és korszerűnek kell lenni.

Ezért tárgyalta meg részletesen a Műegyetem erdőmérnöki osztályának illetékes tanáiraival az egész anyagot és az egyes fejezetek összeegyeztetésénél igyekezett minden felesleges ismétlést és túlságos részletezést elkerülni. Viszont, ha tekintetbe vesszük, hogy a németek hasonló ki-

adványa ma már három kötetben jelenik meg 800 oldal tartalommal, sőt még a román erdészeti egyesület kiadványa is meghaladja az 500 oldalt és mindenképpen kitűnő munkának tekintendő, akkor erkölcsi és anyagi tekintetben egyaránt helytelen elhatározás lenne félértékű munkát a piacra hozni.

Lády Géza: Nem lehetne két kötetben kiadni a Zsebnaptárt? És egyelőre csak az egyiket megjelentetni?

Ügyvezető: Nem célszerű megoldás, mert nem tudjuk, mennyit lehet értékesíteni az egyik kötetből és mennyit a másikkól.

Lády Géza: Talán meg lehet úgy oldani a dolgot, hogy az altiszti kar részére egy kisebb terjedelmű és olcsóbb kiadást állítana össze az egyesület.

Ügyvezető: Ennek az lenne a következménye, hogy a drágább, teljes értékű munkát alig venné meg valaki, a kétféle nyomtatás pedig lényegesen nagyobb költségtöbbletet jelentene.

Titkár: Kéri a választmányt, ne vesse el az eredeti megállapodás szerinti megoldást, mert azt bajosan lehet előre megítélni, mire van leginkább szüksége a gyakorlatnak és kár lenne a Zsebnaptár értékét kockára tenni valamilyen részletnek az elhagyásával. Az utolsó 20 esztendő óta az erdészeti tudomány is sokat fejlődött és igazán korszerű, enciklopedikus jellegű zsebkönyvnek minden új eredményt közölni kell.

Ügyvezető: Javasolja, küldjön ki a választmány egy bizottságot azzal a feladattal, hogy a Zsebnaptár számára előírányzott anyagot felülvizsgálja és azt szükség esetén csökkentse vagy kiegészítse.

Pászthory Ödön: Arra kéri a választmányt, függesse fel a megjelentetésre vonatkozó döntést még néhány hónapig, míg a minisztériumnak módjában lesz nyilatkozni a segély-kérdésben. Ha 20 évig nem volt Zsebnaptár, most igazán lehet vele várni még egy kis időt. Legkésőbb június végére számítani lehet az állami segély ügyében való döntésre.

Ügyvezető: A titkár úr csak azért hozta ismét a választmány elé a kérdést, mert aggályai voltak, hogy a tagok számonkérlik az eddig végzett munkát és attól tartott, hogy öt személy szerint is tétlenséggel fogják megvádolni. Csatlakozik *Pászthory Ödön* indítványához, mert bizonyos, hogy az olcsóbb Zsebnaptárnak, nagyobb sikere lenne.

Az igazgató-választmány egyhangúan az ügyvezető, illetőleg *Pászthory Ödön* javaslata értelmében határoz.

Titkár: Bemutatja az „Országos Vizsla Club“ átiratát, amelyben azt kéri az egyesülettől, bocsássa rendelkezésére mérsékelt díjazás ellenében évente négy-öt alkalommal a kistermet üléseinek megtarthatása céljából.

Tekintettel arra, hogy az ebtenyésztés fölkarolása körül szép érdekeket szerzett fiatal egyesület minden támogatást megérdemel, a kérelem teljesítését javasolja olyan formában, hogy bútorhasználat, fűtés és világítás fejében a kérelmező egyesület esetenként 10 pengő megtérítést torozik fizetni.

Az igazgató-választmány egyhangúan a titkár javaslata értelmében határoz.

Titkár: Bemutatja az Erdészeti és Vadászati Műszaki Segédszemélyzet Országos Egyesületének átiratát, amelyben a földművelésügyi miniszter úrhoz intézett folyamodványának a pártolását kéri. Ebben a folyamod-

ványban a nevezett egyesület a magánalkalmazásban levő alerdészek fizetésrendezését és ezzel kapcsolatban a nyugdíjkérdés megoldását, a kir. köz. alapítványnál alkalmazott szegődményes alkalmazottak véglegesítését, végül a szakiskolai tanulmányoknak 4 évre való fölemelését, illetve a tartásdíj leszállítását kéri.

Ügyvezető: A magánalkalmazottak javadalmazásába való beavatkozás iránti kérelem teljesíthetetlen és nem javasolja a tanulmányi idő felemelésére vonatkozó előterjesztés támogatását sem, mert ennek csak a gyakorlat látná kárát. Teljes meggyőződéssel száll azonban síkra a nyugdíj-rendezés kérdése ügyében, mert tarthatatlan állapot, hogy az alerdész-személyzet, amely a munkásokkal szemben a legtöbb esetben a birtokost képviseli, az Országos Munkásbiztosító Pénztár keretében a gazdasági eselédekkel legyen egy kategóriában.

Javasolja, forduljon az igazgató-választmány külön felterjesztéssel a miniszter úrhoz és kérje ennek a minden tekintetben orvoslást érdemlő sérelemnek mielőbbi kiküszöbölését, ha kell, esetleg novelláris úton.

Az igazgató-választmány az ügyvezető javaslatát egyhangulag magáévá teszi.

Titkár: Tagdíj-ügyekről tesz jelentést. Az elmúlt másfél év alatt a hátralékokból több mint 20.000 pengő folyt be és mindössze öt esetben volt szükség az alapszabályokban biztosított bírói segítséget igénybe venni. *A bíróság mind az öt esetben elismerte az egyesület követelésének a jogoságát és kivétel nélkül marasztaló ítéletet hozott.* Annál furesábbnak kell tehát tekinteni, hogy az egyik végleges alkalmazásban levő egyesületi tag, aki még arra sem érdemesítette az egyesület, hogy az ajánlott levélben küldött figyelmeztetésekre, illetőleg az ügyvédi felszólításra válaszoljon, a jogerős bírói ítélet után teljes tartozásának törlését és a bírói költségek átvállalását kéri.

Ez az eset olyan veszedelmes példa lenne, hogy nem tudná a továbbiakra vonatkozólag a tartozások behajtását vállalni és ezért *a kérelem elutasítását javasolja.*

Az igazgató-választmány a titkár javaslata értelmében határoz.

Titkár: Jelenti, hogy a Bánya-, Kohó- és Erdőmérnök-hallgatók Szent Imre Köre Sopronban az „Erdészeti Lapok“-nak díjmentes megküldését kéri. Az anyagiakban nem nagyon bővelkedő egyesület szakirányú kérelmének teljesítése méltányos és ezért az igazgató-választmány hozzájárulását kéri az „Erdészeti Lapok“ egy példányának díjtalanul való megküldéséhez.

Az igazgató-választmány a titkár javaslatát egyhangulag magáévá teszi.

Titkár: Jelenti, hogy a „Fakereskedelmi Élet“ e. évenként tízszer megjelenő fakereskedelmi szaklap, valamint a „Magyar Tudósító“ című nyomatos lap az „Erdészeti Lapok“-kal csereviszonyba öhajtanak lépni. Miután az előbbi jelenleg az egyetlen magyar fakereskedelmi folyóirat, javasolja a csere-viszonyhoz való hozzájárulást, utóbbinál azonban ezt nem tartja szükségesnek.

Az igazgató-választmány a titkár javaslata szerint határoz.

Ügyvezető: Jelentést tesz az „*Internationaler Holzmarkt*“-ban megjelent közleményről, mely arról szól, hogy a Külkereskedelmi Hivatal kebelében alakítandó Fagazdaságügyi Kutató Intézet kívánja Magyarországot faellátását a kezébe venni és irányítani. Miután véleménye szerint az ilyen irányításra egyedül a földművelésügyi miniszter úr lenne hivatott,

javasolja, hívja fel az egyesület Öngyméltósága figyelmét a tervbevett intézkedésekre és kéri a magyar erdőgazdaság érdekeinek fokozottabb védelmét, mert a külföldi lapban megjelent közlemény szerint a létesítendő szervezet költségeire minden termelt anyag köbmétere után 1—2 pengő lenne fizetendő, amit a gyengébb választékok egyáltalában nem bírnak el.

Karsai Károly: Célszerűnek tartaná, ha a kereskedelem- és közlekedésügyi miniszter úr figyelmét is felhívna az egyesület a visszás helyzetre és a miniszterelnök úrtól is védelmet kérne.

Ügyvezető: Nem ajánlja a kérdés további szellőztetését addig, amíg a tervbevett intézkedésekről hivatalos értesítést nem kap az egyesület.

Gróf Esterházy Móric: Ha az egyesület napirendre tűzte ezt a kérdést, akkor nyilván nem csekély a fontossága. Viszont ha nem hivatalosan értesült az egyesület a tervbevett intézkedésekről, akkor elsősorban az illetékes miniszter urat kell megkérdezni, mi a szándéka és annak alapján a további lépéseket megtenni. Ettől függetlenül azonban célszerűnek tartaná, ha az egyesület a földművelésügyi miniszter urat is megkeresné aziránt, hogy fagazdaság-politikai kérdésekben hallgassa meg az érdekképviselőt is úgy, mint a régebbi időkben.

Többek hozzászólása után az igazgató-választmány gróf Esterházy Móric javaslata szerint határoz.

Titkár: Felolvassa Orosz Antal választmányi tag indítványát, melyben azt javasolja, hogy a Természettudományi Társulat példája szerint tüntesse ki az Országos Erdészeti Egyesület is közgyűlései keretében díszoklevéllel azokat a tagjait, akik 50 évvel ezelőtti léptek be az egyesületbe.

Az igazgató-választmány Orosz Antal indítványát egyhangulag teszi magáévá.

Titkár: Örömmel jelenti, hogy a legutóbbi választmányi ülés óta, a Felvidék magyarlakta területeinek visszacsatolásával az egyesület taglétszáma is állandóan szaporodik. Mint régebbi tagok Székely József ny. m. kir. főerdőtanácsos és Szilárd Tivadar erdőtanácsos alapító-, Lángos Lajos erdőtanácsos és Zsilinszky Győző rendes tagságuk felújítását kéri. Ezenfelül pedig felvételüket kérték: Kassa szab. kir. város, évi 150 pengő tagdíjjal, a Nemzeti Közművelődési Alapítvány kökúti, fényesi és darnói erdőhivatalai évi 60—60 pengő tagdíjjal, Halmos György nagybirtokos évi 30 pengő tagdíjjal, továbbá Belcsák Barna, Bizony Ákos, Buday Aladár, Csáky Dezső, Dénes Zoltán, Heincz János, Huszár Károly, ifj. Jablanczy Sándor, Janoviczky Béla, Jurkovich János, dr. Kapácsy Miklós, Kiss Aladár, Kováts Gyula, Liha Valér, Lovászy Péter, Maschek Tivadar, Mikolás Kálmán, Mikósy András, Mirk István, Nemky Ernő, Papp Jenő, Samu István, Schmidt Vilmos, Sima Antal, Suhayda Károly, Szeremley Zoltán, Tajnafői József, Tilesch György, Vorák Sándor erdőmérnökök és Balázsy Jenő magántisztviselő.

Az igazgató-választmány a titkár indítványára az összes jelentkezőket egyhangulag az Országos Erdészeti Egyesület tagjainak sorába iktatja.

Több tárgy nem lévén, az elnök az ülést berekeszti.